

Hensyn til Bestemmelsen om Arbejdstiden for Lærlinge er indført den Ændring, at medens der i det oprindelige Lovforslag og i Lovforslaget, saaledes som det forlod dette høje Ting, stod, at man regner efter Forholdet som faglært Medarbejder indenfor samme „Virksomhed“, har man i Landstinget ønsket dette Ord ændret til „Fag“. Der er indført en Bestemmelse, der giver Lærlinge over 18 Aar Ret til at deltage i Arbejdet i Virksomheden udenfor Arbejdstiden, og jeg har ikke haft nogen Betænkelighed ved at modtage en saadan Ændring, fordi hele Loven er en Beskyttelseslov for Lærlinge under 18 Aar. Denne sidste Bestemmelse blev ogsaa enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting.

Saaledes som Forslaget nu foreligger, er det vedtaget i det andet høje Ting med Venstres, det konservative Folkepartis og det radikale Venstres Stemmer, og jeg vil — idet jeg henviser til mine tidligere Udtalelser om denne Reforms Godhed — meget anbefale det til Vedtagelse ogsaa i dette høje Ting.

Ordføreren (J. C. A. Larsen): Da de Ændringer, som er indsatte i Landstinget, ikke i nogen Grad forrykker de Synspunkter, som laa til Grund for Lovforslaget, da det gik fra Folketinget, skal jeg anbefale, at man stemmer for Indstillingen.

L. D. Rasmussen: Da dette Lovforslag forlod Folketinget, rummede det saa faa og smaa Fremskridt, at vort Parti ikke kunde stemme for det, men tværtimod maatte stemme mod det. Vi maa nu undersøge, om det da er undergaaet nogen Forbedring i det andet høje Ting, og ligesom jeg tidligere paastod her, at de Fremskridt, der indeholdtes i det forelagte Lovforslag, var mikroskopiske, drister jeg mig til at sige, at man kan karakterisere, hvad der er sket i det andet høje Ting, som en Marsch paa Stedet. Vel er der foretaget en Ændring, som i nogen Grad skabte Klarhed paa et Punkt, hvor det var nødvendigt, og dette kan altsaa for saa vidt kaldes et Fremskridt, men dette Fremskridt er blevet udjævnet ved to Tilbageskridt, idet man paa et Par Punkter har beskaaret Lærlingenes Fritid. Jeg ser derfor ingen Mulighed for, at vi nu kan indtage nogen anden og mere venlig Holdning overfor dette Forslag. Det er for øvrigt karakteristisk, at den højtærede Minister og ligeledes Venstres Ordfører (J. C. A. Larsen) ganske vist flere Gange

har talt om, at Spørgsmaalene om Læretidens Længde og om Lønningerne var Spørgsmaal, der i første Linie maatte afgøres ved Forhandling mellem de paagældende faglige Organisationer, men naar vi fra vor Side har søgt at faa saadanne Bestemmelser ind i Lovforslaget, som tillader disse Organisationer ad Frivilligheds Vej at forhandle sig til Rette og derefter faa den højtærede Minister til at udsende Meddelelse om det opnaaede Resultat, har det vist sig, at den højtærede Minister ikke kunde modtage saadanne Forslag, ligesom Regeringspartierne heller ikke vilde være med dertil. Det vil altsaa sige, at de mange smukke Ord, der er sagte om, at det maa være de paagældende Organisationers Opgave at forhandle sig til Rette om disse Spørgsmaal, i Virkeligheden kun er Ord. Thi her var der, netop saaledes som Ændringsforslagene var formede, en Lejlighed til at faa dette slaaet fast og vise, at man i Virkeligheden ønskede at gaa den Vej. Det er ligeledes bemærkelsesværdigt, at der fra det konservative Folkepartis Side i det høje Landsting virkelig er stillet et Ændringsforslag, der flytter os omtrent hundrede Aar tilbage i Tiden. Det er ejendommeligt i vor Tid at se Folk, som endnu tænker og føler saaledes, som man sikkert har gjort omkring ved Begyndelsen af forrige Aarhundrede, idet man den Gang ved Lov vilde bestemme, at det ikke var tilladt at træffe nogen kollektiv Overenskomst om Løn- og Arbejdsvilkaar i Lærlingeforhold; nu vil man igen ved Lov bestemme, at noget saadant skal være forbudt. Jeg synes, der er noget karakteristisk heri, et lille Fingerpeg i Retning af, hvilke Fremskridtsønsker man egentlig kan slutte sig til ved Revisionen af en Lov som Lærlingeloven.

Da der altsaa ikke er opnaaet yderligere Forbedringer, siden dette Lovforslag forlod dette høje Ting, vil jeg fremdeles tilraade mine Meningsfæller og andre ærede Medlemmer, som er enige med mig i mine Betragtninger, at stemme mod dette Lovforslag.

Pitzner: Mit Parti kan tiltræde Lovforslaget om Lærlingeforholdet i den Skikkelse, hvori det foreligger efter Landstingets Vedtagelse, og jeg skal derfor anbefale Tinget at stemme derfor.

Dahlgaard: For det radikale Venstre er dette Lovforslag i den Affattelse, hvori